

[Krag.]

endnu en Gang imellem tager disse Tanker frem til fornyet Prøvelse og Overvejelse, som jeg fremsatte i September Maaned. Disse Tanker kom for øvrigt slet ikke frem paa min egen Foranledning, men som Udtryk for den Hjælpsomhed, jeg altid gerne vil udvise over for Folk, som ikke selv er i Stand til at klare de Problemer, som de skal have med at gøre. Det var jo paa den højtærede Ministers Foranledning, at Søndagstankerne fremkom, og da den højtærede Minister og hans Partifæller og Fællerne inden for det samvirkende Parti, Socialdemokratiet, nærede Betænkelighed ved at gaa de Veje, jeg anviste om Søndagen, og opfordrede mig til at prøve at udarbejde Forslag efter lidt andre Retningslinier, kom Mandagstankerne, som heller ikke vakte synderlig Tilfredshed hos de Herrer. Men hvis det nu er saaledes, at de nærmere Prøvelser, som den højtærede Minister beskæftiger sig med, skulde føre til, at han er villig til Forhandling paa dette Grundlag, kan jeg kun udtale min Tilfredshed dermed. Jeg er i øvrigt temmelig overbevist om, at ganske særlig Mandagstankerne bliver det Grundlag, paa hvilket vi kommer til at gennemføre den dyberegaaende Gældssanering, som jeg har lyst efter, saa heller ikke jeg tvivler om, at disse Ting ikke for tænde er lagt ad acta, men nok vil faa Betydning i den kommende Tid; og hvis den højtærede Minister da — hvad jeg haaber — vil medvirke, kan det naturligtvis kun øge min Tilfredshed med de Udtalelser, han her har fremsat.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det ærede Medlem glemmer vist de Omstændigheder, hvorunder disse Tanker drøftedes. Det var de Omstændigheder, der karakteriseredes ved Forhandlingerne her i Folketinget om det Forslag, jeg havde fremsat, og hvori der forelaa en bestemt udarbejdet Plan vedrørende en Konverterings- og Gældsordning. Det var den Plan, hvorom det ærede Medlem her i Tinget erklærede, at den var for vidtgaaende, og hvorom jeg under de Forhandlinger, der dengang fandt Sted i Udvalget, udtalte, at jeg troede ikke, man til syvende og sidst kom igennem paa en lempeligere Maade. Derfor var der ikke Tale om, at det ærede Medlem skulde hjælpe mig i den Situation, men om, at det ærede Medlem skulde hjælpe sig selv i en meget vanskelig Situation; og derfor kan jeg ogsaa sige, at naar jeg nu tager det ærede Medlems Tanker frem og ser paa dem en Gang imellem, er det ikke for paa ny at prøve dem, men fordi de giver en udmærket Karakteristik

af det ærede Medlem under saadanne Vilkaar som dem, han virkede under dengang.

Men den Diskussion, der er ført her i Dag, har for saa vidt glædet mig, idet den har vist, at jeg fik Ret i, hvad jeg sagde i September Maaned til det ærede Medlem, der dengang mente at kunne afvise saa vidtgaaende Forslag, som da blev forelagt fra min Side. Jeg udtalte nemlig, at Udviklingen sikkert vilde belære det ærede Medlem, at der nok vilde komme et Tidspunkt, hvor det ærede Medlem og jeg kom til at tale sammen igen angaaende dette Forhold paa det Grundlag, som det ærede Medlem dengang kaldte for vidtgaaende. Og jeg forstaaer, at visse Omstændigheder har ført med sig, at der nu atter kan tales herom.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Den højtærede Minister ved jo særdeles vel, at naar jeg i September Maaned om hans Forslag brugte Udtrykket, at det var for vidtgaaende, var det aldeles ikke med Henblik paa den Rentesaenkning, den højtærede Minister vilde tilvejebringe; thi den var jo ganske den samme, som nu er gennemført, og den var i Virkeligheden i September Maaned lige saa lidt tilfredsstillende for Opfyldelsen af de Krav, som med Rette kan rejses, som den nuværende Ordning paa nærværende Tidspunkt, hvad Rentenedsættelsens Størrelse angaar, maa erkendes at være. Nej, jeg brugte dette Udtryk „for vidtgaaende“ i Forbindelse med, at man vilde bygge Ordningen paa en Kuponkat, og at man vilde udnytte dette til at skabe en permanent Beskatning til Fordel for Statskassen, hele Konverterings-spørgsmaalet uvedkommende — det var det, jeg talte om.

Naar den højtærede Minister siger, at mit Arbejde under Forhandlingerne i September Maaned ikke var foranlediget af hans manglende Evne til at beskæftige sig med disse Spørgsmaal — ja, saa kan den højtærede Minister jo godt være af den Opfattelse. Det er jo saaledes, at Ministre i Almindelighed ikke deltager i Udvalgsforhandlingerne; men jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at den almindelige Opfattelse af hans Evne med Hensyn til disse Problemer under Udvalgsforhandlingerne ikke dækker den Opfattelse, han selv har, og det var det, som foranledigede mig til at tage Problemet op. Den højtærede Minister vil endvidere vide, at efter at Søndagstankerne var kommet frem, var det ham selv, der foranledigede, at der om